

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/174/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121204751
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Šašinková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1121204751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Šašinkovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, IČO: 35 914 939, proti žalovaným 1/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Pribinova 19, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 700, 2/ MIBA eu s.r.o., Dvorčianska 72, 949 05 Nitra, IČO: 44 731 779, o zaplatenie 499.348,92 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/12/2021-218 zo dňa 26.4.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/12/2021-218 zo dňa 26.4.2022 v napadnutom výroku II. a IV. p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom konanie v časti o zaplatenie 453.732,06 EUR zastavil, druhým výrokom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 45.421,72 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 490.565,08 EUR od 30.10.2021 do 17.1.2022 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 45.421,72 EUR od 18.1.2022 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného. Tretím výrokom žalobu vo zvyšku zamietol, štvrtým výrokom rozhodol, že žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania vo výške 96 % a piatym výrokom žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 13.720,90 EUR prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, 979 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, a to po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 6.7.2021 domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť mu sumu 499.348,92 EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.7.2019 došlo v Ivanke pri Nitre k dopravnej nehode, zrážke vlaku Os 5108 žalobcu s nákladným motorovým vozidlom značky Scania R410, EČV: Q. XXXHR s návesom značky Schmitz Cargobull, EČV: Q. XXXYP, pri ktorej došlo k vykoľajeniu železničného koľajového vozidla žalobcu, motorovej jednotky MJ 95 56 7 861 032-5. Príčinou vzniku nehody bolo vojdenie motorového vozidla do priečodného prierezu traťovej koľaje v čase, keď po koľaji išiel vlak a bola dávaná výstraha dvoma červenými, striedavo prerušovane svietiacimi svetlami. Dopravnú nehodu zaviniel vodič motorového vozidla H. R.. Motorové vozidlo vo vlastníctve žalovaného 2/ bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného 1/. Poškodená motorová jednotka žalobcu bola opravená opravcom ŽOS Vrútky, a.s., ktorý vystavil žalobcovi faktúru č. 5012100724 na sumu 499.348,92 EUR bez DPH. Žalovaný 2/ uviedol, že si splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 381/2001

Z.z. a bez zbytočného odkladu nahlásil dopravnú nehodu žalovanému 1/ a poskytoval mu potrebnú súčinnosť. Žalovaný 1/ na svoju procesnú obranu uviedol, že je sporná výška škody na poškodenom železničnom koľajovom vozidle, pričom preveruje primeranosť výšky nákladov na opravu poškodeného vozidla. Následne predložil znalecký posudok č. 7/2021 vypracovaný znalcom doc. Ing. Jozefom Gašparíkom, PhD. a uviedol, že pri určení výšky škody je potrebné od sumy vyjadrujúcej náklady na opravu veci odpočítať sumu zodpovedajúcu zhodnoteniu poškodeného koľajového vozidla jeho opravou oproti pôvodnému stavu v čase poškodenia. Žalobca vzal podaním zo dňa 22.2.2022 žalobu v časti o zaplatenie 453.732,06 EUR späť, z dôvodu úhrady sumy 445.143,36 EUR žalovaným dňa 19.1.2022. Z uvedeného dôvodu súd konanie v tejto časti zastavil (výrok I.).

3. Súd prvej inštancie mal za to, že medzi stranami nebolo sporné, že škoda na motorovej jednotke žalobcu MJ 95 56 7 861 032-5 bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla vo vlastníctve žalovaného 2/, keďže výlučným vinníkom dopravnej nehody bol vodič motorového vozidla, ktorý vošiel na chránené železničné priecestie v čase, keď cez železničné priecestie prechádzal vlak (motorová jednotka žalobcu MJ 95 56 7 861 032-5). Z tohto dôvodu je žalovaný 2/ subjektom zodpovedným za vzniknutú škodu podľa § 427 a nasl. OZ. Keďže motorové vozidlo žalovaného 2/ bolo v čase vzniku dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného 1/, je žalovaný 1/ subjektom povinným nahradiť žalobcovi ako poškodenému škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla žalovaného 2/ podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. Žalobca si poškodenú motorovú jednotku MJ 95 56 7 861 032-5 nechal opraviť u opravcu ŽOS Vrútky, a.s., ktorý za jej opravu vystavil žalobcovi faktúru č. 5012100724 na sumu 499.348,92 EUR bez DPH. Predmetom súdneho rozhodovania tak po čiastočnom späťvzati žaloby v časti o zaplatenie 453.732,06 EUR (v časti sumy 445.143,36 EUR z dôvodu úhrady zo strany žalovaného 1/ po podaní žaloby a v časti o zaplatenie 8.588,70 EUR z dôvodu nedôvodnosti žalovaného nároku) je posúdenie nároku žalobcu na zaplatenie sumy 45.616,86 EUR, ktorú žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi neuhradili a ktorá pozostáva zo sumy 45.421,72 EUR ako tzv. amortizácie a zo sumy 195,14 EUR predstavujúcej výzisk z kovového odpadu. V časti o zaplatenie sumy 45.421,72 EUR bola sporná iba otázka, či je škodca povinný nahradiť škodu v celom rozsahu, alebo je oprávnený poškodeným uplatnený nárok na náhradu škody znížiť o tzv. amortizáciu. Súd prvej inštancie uviedol, že rozhodnutie v spore tak závisí od výkladu pojmu „náhrada škody“, resp. „výška škody“.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že pojem škoda vzniknutá poškodením veci (v rozhodovanom spore poškodením železničného koľajového vozidla), ktorú je poisťovateľ motorového vozidla povinný nahradiť poškodenému v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., je potrebné vykladať tak, že sa ním rozumejú všetky oprávnené a účelne vynaložené výdavky na opravu poškodenej veci, ktoré vznikli poškodenému. Je tak zrejmé, že pri správnom výklade nie je možné v žiadnom prípade od účelne vynaložených výdavkov na opravu poškodenej veci zo strany poškodeného odpočítať tzv. amortizáciu. Súd konštatoval, že postup žalovaného 1/, ktorý odmietol žalobcovi ako poškodenému nahradiť všetky účelne vynaložené výdavky na opravu poškodeného železničného koľajového vozidla spôsobené výlučne žalovaným 2/ ako poisteným žalovaného 1/, ale len cca 90 % z vynaložených výdavkov, nie je správny. Takýto postup žalovaného 1/ sa podľa názoru súdu prieči zmyslu a účelu povinného zmluvného poistenia. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd zastáva právny názor, v zmysle ktorého bolo povinnosťou žalovaného 1/ ako poisťovateľa škodcu (žalovaného 2/) nahradiť žalobcovi ako poškodenému škodu v celej výške, t.j. vo výške zodpovedajúcej účelne vynaloženým nákladom na opravu poškodených koľajových vozidiel (celkovo v sume 490.565,08 EUR), ktorých poškodenie vzniklo výlučne v prevádzky motorového vozidla žalovaného 2/ (a zavineného protiprávneho konania jeho zamestnanca). Z tohto dôvodu nebol žalovaný 1/ oprávnený krátiť žalobcovi vzniknutú škodu o amortizáciu. V tejto súvislosti sa súd prvej inštancie stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/33/2020 zo dňa 29.4.2021. Pokiaľ išlo o rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5Cdo/200/2011, na ktorý v spore odkazoval žalovaný 1/, súd uviedol, že toto rozhodnutie nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, pričom tento rozsudok nebol publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako rozhodnutie zásadného právneho významu. Ďalej súd uviedol, že mechanická aplikácia Vyhľadávky č. 492/2004 Z.z., ktorou v spore argumentoval žalovaný 1/, by v konečnom dôsledku opätovne poškodzovali žalobcu ako poškodeného na úkor škodcu a na úkor subjektu povinného nahradiť vzniknutú škodu, keďže by sa po druhýkrát znížila majetková hodnota poškodeného. Navyše automatickou a mechanickou aplikáciou Vyhľadávky č. 492/2004 Z.z. ako podzákonného právneho predpisu by došlo k popretiu účelu zákonných

ustanovení o náhrade škody, preto ich aplikáciu v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami sporu odmietol.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že nemôže priznať úspech argumentačnej línie, v zmysle ktorej opravou poškodenej veci (železničného koľajového vozidla) malo dôjsť k jej zhodnoteniu v dôsledku použitia nových náhradných dielov. Naopak, súd bol toho názoru, že v dôsledku nehody došlo k zníženiu hodnoty poškodeného železničného koľajového vozidla, bez ohľadu na to, že boli použité nové náhradné diely. Navyše použitie náhradných dielov bolo žalobcovi ako poškodenému vnútené konaním škodcu (žalovaného 2/) a viedlo k tomu, aby poškodené koľajové vozidlo mohlo slúžiť účelu, na ktorý je určené, a aby sa obnovil jeho stav (pojazdnosť), ktorý bol pred vznikom dopravnej nehody. Napokon aj v tejto súvislosti považuje súd za nevyhnutné zdôrazniť, že nebyť škodovej udalosti (protiprávneho úkonu žalovaného 2/), k výmene poškodených dielov za iné by zo strany žalobcu nedošlo. Napokon súd bol toho názoru, že akceptovaním názoru o potrebe odpočítať amortizáciu od nákladov vynaložených na opravu poškodeného železničného koľajového vozidla by mohlo dôjsť v konečnom dôsledku k bezdôvodnému obohateniu na strane škodcu, resp. jeho poisťovateľa, keďže poškodený by bol povinný poškodený znášať to, čo podľa práva a všeobecnej spravodlivosti má nahradiť žalovaný 1/ ako poisťovateľ vinníka dopravnej nehody. Záverom súd poukázal na to, že jedným zo spôsobov, akým je možné odstrániť vzniknutú škodu, je reštitučná náhrada, kedy samotný škodca odstráni ním spôsobené poškodenia alebo, keby ich odstránil žalovaný 1/ ako poisťovateľ. Súd bol toho názoru, že tieto náklady by boli prinajmenšom vo výške, v akej v oprávnenom rozsahu vznikli žalobcovi a tieto náklady je potrebné považovať za škodu, za ktorú zodpovedajú žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi. Preto bol súd toho názoru, že žalobca má z tohto dôvodu voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na vyplatenie rozdielu medzi vzniknutou škodou (490.565,08 EUR) a sumou, ktorú žalovaný 1/ žalobcovi vyplatil (445.143,36 EUR).

6. Naopak súd prvej inštancie ako nedôvodnú vyhodnotil žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 195,14 EUR. Mal za to, že žalobca bol povinný od vynaložených nákladov na opravu poškodeného železničného koľajového vozidla odpočítať výzisk z kovového odpadu, ktorého hodnotu určil znalec doc. Ing. Gašparík v znaleckom posudku č. 7/2021. Žalobca však predmetnú sumu nezohľadnil (a nevzal v tejto časti žalobu späť), preto bolo povinnosťou súdu žalobu žalobcu v tejto časti zamietnuť.

7. K nároku na zaplatenie úroku z omeškania súd prvej inštancie uzavrel, že trojmesačná lehota podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. mu začala plynúť dňa 2.7.2021 a uplynula mu dňa 2.10.2021 a rovnako tak si následne v pätnásťdňovej lehote podľa § 11 ods. 7 zákona nesplnil žalovaný 1/ povinnosť poskytnúť žalobcovi plnenie, preto sa uplynutím 17.10.2021 dostal žalovaný 1/ do omeškania s plnením a od 18.10.2021 vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy. Keďže si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania až od 30.10.2021, má žalobca nárok na jeho zaplatenie v celom uplatnenom rozsahu. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C.s.p. Súd nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil, žalobca bol úspešný v rozsahu 98 % (priznaná suma 45.421,72 EUR + žalovaným 1/ uhradená suma 445.143,36 EUR po podaní žaloby) a neúspešný v rozsahu 2 % (zamietnutá suma 195,14 EUR + zastavená časť 8.588,70 EUR). Preto súd priznal žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania vo výške 96 % (98 % - 2 %).

8. Proti II. a IV. výroku rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/ podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) a d) C.s.p. Uviedol, že súd síce skonštatoval, že nepublikovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2012, sp.zn. 5Cdo/200/2011 nemožno vnímať ako judikát (pozn. čo napokon možno aplikovať aj vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2013, sp.zn. 2Obdo/48/2012, z ktorého prvostupňový súd pri odôvodnení vychádzal) a odkaz na staršie judikáty z neho judikát takisto nerobí, avšak žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s publikovanými R-kovými judikátmi (R 5/1988, R 25/1990, R 13/1985, R 57/2003), z ktorých rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2012, sp.zn. 5Cdo/200/2011 vychádzal a v rámci ktorých súdy zaujali jednoznačný postoj, že odpočet amortizácie je dôvodný. Ďalej zdôraznil, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2013, sp. zn. 2Obdo/48/2012 v danom spore irelevantné a neaplikovateľné. Týmto rozhodnutím bola totiž poškodenému priznaná náhrada škody bez odpočítania amortizácie z dôvodu nižšej trhovej (majetkovej) hodnoty poškodeného motorového vozidla po vykonanej oprave, avšak v tomto spore je nevyhnutné zohľadniť špecifický charakter poškodenej veci (tj. koľajového vozidla), ktorý vylučuje akúkoľvek argumentáciu opierajúcu sa o predpokladanú zníženú trhovú hodnotu opravovaných automobilov. Rovnako poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2013, sp. zn. 2Obdo/48/2012 vychádza z takého

skutkového stavu, kedy sa žalovanému nepodarilo preukázať, že by vykonaním opravy a použitím nových náhradných dielov malo dôjsť k zvýšeniu trhovej (majetkovej) hodnoty vozidla. V tomto konaní však žalovaný 1/ predložil znalecký posudok, z ktorého je zrejmá vyššia všeobecná hodnota koľajového vozidla po oprave, v porovnaní so všeobecnou hodnotou koľajového vozidla v čase poistnej udalosti. Všeobecnú hodnotu je pritom možné v zmysle ust. § 2 písm. g) Vyhlášky č. 492/2004 považovať za najpravdepodobnejšiu trhovú cenu. Podľa žalovaného 2/ súd rozhodol v rozpore so závermi znaleckého dokazovania, čo žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Aj žalovaný 1/ podal odvolanie, a to voči výrokom II. a IV. rozsudku v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) a d) C.s.p.. Žalovaný 1/ odvolanie odôvodnil v súvislosti s otázkou odpočtu amortizácie pri určovaní výšky skutočnej škody, kedy poukazoval okrem iného aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2012, sp.zn. 5Cdo/200/2011, predmetom ktorého je obdobne ako v tomto spore náhrada škody za poškodené koľajové vozidlo. Z predmetného rozsudku Najvyššieho súdu SR pritom vyplýva, že: „pri škodách na veciach opotrebovaných alebo použitých je treba naďalej vychádzať z názoru, že pri vynaložení určitej čiastky na opravu veci, od tejto čiastky treba odpočítať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením“. Súd prvej inštancie súd však pri rozhodovaní tento rozsudok Najvyššieho súdu SR nevzal do úvahy argumentujúc, že mu nemožno priznať zásadný význam vzhľadom na jeho nepublikovanie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Súd síce skonštatoval, že nepublikovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR nemožno vnímať ako judikát (pozn. čo napokon možno aplikovať aj vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2013, sp.zn. 2Obdo/48/2012, z ktorého prvostupňový súd pri odôvodnení vychádzal) a odkaz na staršie judikáty z neho judikát takisto nerobí, avšak žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s publikovanými R-kovými judikátmi (R 5/1988, R 25/1990, R13/1985, R 57/2003), z ktorých rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.04.2012, sp.zn. 5Cdo/200/2011 vychádzal a v rámci ktorých súdy zaujali jednoznačný postoj, že odpočet amortizácie je dôvodný. Pokiaľ súd pri rozhodovaní vychádzal predovšetkým z nepublikovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2013, sp.zn. 2Obdo/48/2012 (nakolko v rámci odôvodnenia na inú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR neodkazuje), považuje takúto argumentáciu za nepresvedčivú. Opätovne zdôraznil, že je podľa jeho názoru rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2013, sp. zn. 2Obdo/48/2012 v danom spore irelevantné a neaplikovateľné. Súd rozhodol v rozpore so závermi znaleckého dokazovania, čo však žiadnym spôsobom nezdôvodnil a zmohol sa len na konštatovanie, že mechanickou aplikáciou Vyhlášky by došlo k popretiu účelu zákonných ustanovení o náhrade škody. Pokiaľ súd učinil toto konštatovanie v súvislosti s tým, že znalec pri výpočte všeobecnej hodnoty koľajového vozidla použil Vyhlášku, ktorá uvažuje s odpočtom amortizácie, poukázal opätovne na spomenutý rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2012, sp.zn. 5Cdo 200/2011, ktorý správnosť použitia danej Vyhlášky pri stanovení výšky skutočnej škody na poškodenom dráhovom vozidle potvrdil. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, alebo rozsudok zrušíť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalovaného 1/ a 2/ sa vyjadril žalobca, ktorý považuje tvrdenie žalovaných 1/ a 2/ za neopodstatnené a má za to, že prvostupňový súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými skutkovými otázkami konania. Žalovaní 1/ a 2/ argumentovali v konaní aj v odvolaniach v súvislosti s tzv. amortizáciou právnou praxou prekonaným rozhodnutím NS SR sp. zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.4.2012. Žalobca sa s touto otázkou vysporiadal v samotnej žalobe a vo svojich vyjadreniach v prvostupňovom konaní. Vo všeobecnosti sú železničné koľajové vozidlá /ŽKV/ konštruované tak, aby slúžili desaťročia, za predpokladu ich riadnej údržby. Niektoré ŽKV, ktoré žalobca prevádzkuje majú vyše 40 rokov, sú naďalej prevádzkyschopné a spĺňajú prísne technické a bezpečnostné kritéria. ŽKV sú vozidlá, ktorých životnosť je omnoho dlhšia než bežné osobné cestné motorové vozidlá a samotné zaobstaranie ŽKV a ich údržba je omnoho náročnejšie. Poškodené ŽKV (s rokom výroby 2015) bolo pred nehodou, ktorá sa udiala 15.7.2019 na úplnom začiatku svojej celkovej životnosti - argument zhodnotenia poškodeného ŽKV jeho opravou sa javí ako bezpredmetný. V danom prípade nie je podstatné, či žalovaní 1/ a 2/ postupovali pri výpočte amortizácie v súlade s vyhláškou č. 492/2004, ktorá je v tomto konaní neaplikovateľná, keďže sa pri určení škody vychádza zo skutočne vynaložených nákladov na opravu poškodeného ŽKV, ktoré po oprave má slúžiť na rovnaký účel, na aký slúžilo pred poškodením. Žalovaní 1/ a 2/ zhodne namietali v odvolaniach, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní postupoval svojvoľne. Podľa názoru žalobcu posudzoval súd prvej inštancie právnu otázku, o ktorej už boli vydané desiatky

podobných súdnych rozhodnutí, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR s výsledkom, ktorý neuznáva uplatnenie tzv. amortizácie zo strany žalovaných. Zhodne s názormi vyplývajúcimi z Nálezov Ústavného súdu ČR č. II. ÚS 2221/07 z 19.3.2008 a I. ÚS 1902/13 z 11.6.2014. II. ÚS 155/16 zo 6.6.2017, ktorých právne názory prevzali aj sudy v SR. Z nich vyplýva, že úhrada celej ceny účelne vykonanej opravy, by mala byť pravidlom so zdôraznením princípu v maximálne možnej miere plného odškodnenia, keďže nie je možné prenášať na poškodeného povinnosť k náhrade nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 21.5.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného 1/ a 2/, vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

12. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaných 1/, 2/ dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

15. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva:

16. Medzi stranami sporu je nesporné, že dňa 15.7.2019 došlo počas jazdy vlaku Os 5108 - žalobcu, k dopravnej nehode s nákladným motorovým vozidlom EČV Q. XXXHR s návesom EČV Q. XXXYP. Pri nehode došlo k vykoľajeniu železničného koľajového vozidla č. 95 56 7 861 032-5, ktorého vlastníkom je žalobca. Súd prvej inštancie vo svojom meritornom rozhodnutí ustálil, že sporná skutočnosť medzi stranami, po pripustení späťvzatia súdom (výrok I. odvolaním napadnutého rozhodnutia), ostala časť žalovanej istiny, ktorá predstavuje, podľa žalovaných uplatnenú amortizáciu. Súd bol toho názoru, že žalovaný 1/ nebol oprávnený krátiť žalobcovi vzniknutú škodu o amortizáciu.

17. Odvolací súd dospel k rovnakému právnenému záveru ako súd prvej inštancie, že výška škody spôsobená pri dopravnej nehode zodpovedá sume skutočne vyúčtovanej za opravu poškodeného železničného koľajového vozidla žalobcu. Odvolací súd zastáva názor aj s poukazom na námietky žalovaných o rozhodnutí súdu v rozpore so znaleckým posudkom, že poškodenie vozidla pri dopravnej nehode nepochybne vedie k vzniku skutočnej škody na veci, lebo majetkový stav poškodeného sa znižuje práve o hodnotu, ktorú v dôsledku poškodenia vozidlo stráca. Výška škody je v zmysle § 443 OZ rozdielom medzi hodnotou vozidla pred poškodením, t.j. jeho obvyklou (trhovou) cenou a jeho zníženou hodnotou po poškodení, t.j. obvyklou cenou havarovaného vozidla. Odvolací súd ďalej konštatuje, že náklady na opravu železničného koľajového vozidla zodpovedajú majetkovej ujme, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného s tým, že nielen koľajové vozidlo poškodené haváriou a náhradou nefunkčných častí vozidla novými súčiastkami, vyššiu hodnotu, resp. cenu na trhu nenadobúda, práve naopak, ale najmä „zhodnotenie“ vozidla bolo poškodenému protiprávnym konaním škodcu vnútené a preto by bolo v rozpore so zásadami formálnej logiky, aby od skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku protiprávneho konania, bolo odpočítané „zhodnotenie“, spočívajúce v použití nových súčiastok, ktorými boli nahradené poškodené, nakoľko sa poškodený v žiadnom prípade bezdôvodne neobohatil, keďže vznik škody na majetku zapríčinil škodca a nie on sám. Preto sa nemožno stotožniť v názorom žalovaných 1/ a 2/, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu, avšak

uvedením do stavu pôvodného, a akékoľvek plnenie nad tento rámec, znamená bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu. V danom prípade nie je relevantná odvolacia námietka žalovaných 1/, 2/, že pri výpočte všeobecnej hodnoty sa malo postupovať v zmysle § 2 písm. g) Vyhlášky č. 492/2004 Z.z., keďže túto nie je možné v konaní aplikovať z dôvodu, že pri učení škody sa vychádza zo skutočne vynaložených nákladov na opravu železničného koľajového vozidla, ktoré má po oprave slúžiť na rovnaký účel, na aký slúžilo pred poškodením.

18. V odvolaní žalovaní poukazovali na to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s R-kovými judikátmi (R 5/1988, R 25/1990, R 13/1985, R 57/2003), z ktorých rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2012, sp.zn. 5Cdo/200/2011 vychádzal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na novšiu právnu prax, ktorej sa prikláňajú slovenské všeobecné súdy, napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/671/2014, sp. zn. 5Co/842/2014, sp. zn. 5Co/70/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/180/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo 48/2012. V zmysle uvedeného je potrebné nahradiť náklady nielen na obnovu funkčnosti veci, ale aj hodnotu trhovú, aby vec prinášala svojmu vlastníkovi rovnaký úžitok. Je všeobecnou známou skutočnosťou, že cena havarovaného vozidla (vrátane predmetného koľajového vozidla) bude vždy nižšia ako cena rovnako technicky vybaveného vozidla, ktoré dosiaľ havarované nebolo. Je preto potrebné vziať do úvahy, že každé vozidlo opravené v dôsledku havárie stráca na svojej trhovej hodnote. Poškodený nemôže doplácať na neschopnosť škodcu opraviť vozidlo rovnakými opotrebovanými dielmi, ak takéto „zhodnotenie“ neprinesie poškodenému na jeho vozidle zlepšenie úžitkových vlastností alebo zvýšenie jeho všeobecnej ceny. Ak oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu škodovej udalosti, nie je možné prenášať povinnosť k úhrade nákladov takejto opravy na poškodeného a škodcu tak neodôvodnene zvýhodňovať. Odvolací súd v ostatnom ďalej poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, a to sp.zn. 4Cob/93/2021, sp.zn. 4Cob/33/2020, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

19. Je potrebné tiež zdôrazniť, že súd prvej inštancie vychádzal z najnovších judikátov, a preto námietka odvolateľov, že sa súd nevysporiadal s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/200/2011 je irelevantná. Okrem toho, podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 231/2016 zo dňa 23.11.2016, ak všeobecný súd vo viacerých konaniach obdobných či rovnakú problematiku odlišne právne posúdi, neznamená to, že každá odlišnosť je porušením základného práva v rovine ústavnoprávnej, a teda by mala viesť k zrušeniu jedného z týchto rozhodnutí.

20. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí a jeho závery nie sú arbitrárne. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 145/2011 zo dňa 16.11.2011).

21. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovanými 1/ a 2/ uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a IV. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v nadväznosti na ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., tak, že v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, avšak odvolací súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).